

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Methodus Clara Et Facilis Vacandi Orationi mentali Atque
Exercendi se cum fructu in præsentia Dei**

Coloniæ Agrippinæ, 1687

Fidem hujus exercitii esse fundamentum

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46004](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46004)

stras in sanctissima fuisse persona illius, propriis ipsius doloribus, sanctificatas. Uno verbo, vivere annitentur, ac mori in perfecta conformitate cum sacratissima Jesu Christi Humanitate.

CAPUT XXV.

Alius excellentissimus modus Deum *Exercitiū*
semper habendi presentem. *IV.*

Ille in eo situs est, ut Deum agnoscamus in rebus omnibus operantem. Hoc est cuncta de manu ipsius recipiamus, neque creaturas, nisi tanquam ipsius instrumenta, consideremus, sed quæcumque nobis eveniant, illius in providentiam cuncta referamus, illique nostram totaliter conformemus voluntatem. Hoc exercitium mirabilis est emolumenti, animum enim semper erectum, & cor nostrum in magna conservat quiete. Est etiam unum è nobilissimis, quæ in vita spirituali usitari solent, quia consistit in actibus trium virtutum Theologicarum, *Fidei, Spei & Charitatis*, quæ cæteris omnibus antecellunt. Particularim id expositum imus.

Fidem hujus exercitii esse fundamentum.

ANte omnia necesse est firmissimam habere fidem istius veritatis, nihil videlicet in hac vita nobis evenire, quin expressa
Dei

Ephes. I.
11.

Dei providentia intercedat, ipsum vel decernendo vel permittendo. Quia ut ait Apostolus: *Operatur omnia secundum consilium voluntatis suae.* Neque proinde dici potest, quidquam fortuito casu evenire; si expendimus ipsum in cuncta, quæ in hoc mundo inferiori eveniunt, oculos semper habere defixos, illiusque providentiam ad cunctos in universum homines ita extendi, ut cujusque in particulari nihilominus tantum curam agat, quasi hic solus esset in mundo; uti dicere velle videtur

Pf. 32. 15.

Qui finxit sigillatim corda eorum, qui intelligit omnia opera eorum.

Eccli. 11.
14.

Vestri autem capilli capitis omnes numerati sunt.

Matt. 10.
30

Et capillus decapite vestro non peribit.

Luc. 21. 18.

Praxis predicto conformis principio.

Ille est, qui immittit bonum ac malum, vitam ac mortem, tristitia ac læta, *Bona & mala, vita & mors, paupertas & honestas à Deo sunt.* Idque verum est non de rebus dumtaxat majoribus, verum etiam minimis: ab omni etenim æternitate cuncta, quæ vult in tempore ut nobis eveniant, annotavit, neque unicus ex capite nostro capillus defluit, quin ipse velit.

Praxis, quæ hanc firmam fidem consequatur necesse est, consistit in eo, ut cuncta recipiamus, non quasi ab hominibus, sed quasi procedentia à manu Dei; auspicata proinde ac grata acceptemus cum humili gratiarum actione; adversa verò amoris plena cum resignatione, annitendo ingredi in sanctam providentiæ ipsius intentionem, atque illum inde elicere fructum, quem ille intendit, ubi res hujusmodi nobis immisit. Nonnulli magno cum emolumento sæpius iterare solent hanc orationem jaculatoriam: *Domine sicut vis & sicut scis, sic fiat mihi.*

CIRCA PROVIDENTIAM DEI. 383

Novimus aliquos huic excellentissimo exercitio tantoperè assuetos, ut non solum superioris, verum etiam cujusvis hominis verba Dei verba ipsis videantur.

Ubi etenim eis aliquid imperatum fuerit, confestim ipsum exequi parant, non quia homo est, qui id dicit, sed quia Deus vult, ubi verò, etiam injustè, reprehensi fuerint, correctionem acceperant, tanquam à Deo, non verò ab hominibus.

Ad hæc cum illis in Refectorio cibi ministrantur intra seipsos ita ajunt: " Tu nobis
" summe Pater de cunctis necessitatibus no-
" stris ita commodè prospicis: Panis iste tuâ
" nobis paternâ manu donatur.

*Formula
exempli
pro rebus
prosperis.*

Similiter hyeme igni appropinquantes in-
quunt: " Quàm suavis atque admirabilis in
" cunctis est bonitas tua, Domine! Quid in
" ista vehementia frigoris egissemus, nisi tu
" ignem creasses, ac nisi hæcce nobis tu ligna,
" quibus illum foveamus, subministrasses.

Quin etiam iter aliquando in maximo æstu
faciens non nemo vehementissima torquebatur
siti, cum ecce juxta viam invenit limpidissi-
mum fontem. Verum de agendis gratiis Deo
prius cogitavit, quàm de potu, dicendo intra
seipsum: " Heu me! Quàm bonus est Deus,
" quamque providus erga cunctas creaturas,
" quod etiam juxta regiam viam fontes pro via-
" torum solatio collocavit? Ab initio prævi-
" deras, Domine, futurum, ut hicce hodiè mi-
" hi foret necessarius: Bibam ergò ex illo cum
" debita benignissimæ providentiæ tuæ gratia-
" rum actione.

Praxis

*Pulchra
suppositio.*

Praxis ista perquam facillima est, optime quoque refertur ad suppositionem, quam facere possumus. Supponamus, inquit aliqui, miserum aliquem navicularium naufragio in oram aliquam ejectum à beneficio in pauperes Nobili recipi hospitio, qui etiam, ut bene ipsum habeant, promptè ei inserviant, cunctis suis domesticis præcipiat. Hic igitur occurrit, ut ignem accendat, ille mundum offert indusium, alius vestes, iste cibos ministrat, ille potum, alius lectum componit, atq; ita de cæteris. Hic homo non acceptabit hos actus charitatis dumtaxat à manu servorum, sed præcipuam obligationem habebit Patrifamilias, qui ista cuncta sic fieri iussit. Eodem prorsus modo oportet ut omnes creaturas non consideremus nisi veluti domesticas domus Dei (quæ est universus hic mundus) omniaque, quæ ab illis nobis obveniunt, recipiamus non tanquam procedentia ab ipsis, sed ab ordinatione ac decreto specialis Creatoris.

Applicatio.

Ita ubi pium aliquid ex ore Fratris nostri, aut pulchrum sermonem vel ferventem audiverimus exhortationem, dicendum nobis erit: *Ecce quid Deus per os istorum tanquam nuntiorum suorum mihi significet?* Si quis defectus nobis nostros ob oculos proponat, etsi hoc ex officio ei minimè incumbat, dicemus: *Deus est, qui mearum me imperfectionum commonefacit: Quod si defectum, quem ille imponit nobis haudquaquam admisimus, dicemus: Ecce quomodo Deus probare me vult, ut videat an habeam patientiam atq; humilitatem.* Atque ita de cæteris.

Quoad

CIRCA PROVIDENTIAM DEI. 385

Quoad ea, quæ molestiam pariunt, cum eo- *In adver-*
 tum Deus æquè ac aliorum sit author, ea de *sis.*
 manu ipsius humili cum resignatione ac patien-
 tia acceptare debemus. Quod si de suo quid
 admisceant creaturæ, persuasum habere debe-
 mus, id eas non facere nisi tanquam instrumen-
 ta ipsius Dei, prout ait Isaias: *Assur virga fu-* *isa. 10. 5.*
roris mei & baculus ipse est. In manu eorum
indignatio mea. Tamen si verò creaturæ ex parte
 sua sine causa nobis malum inferre velint, non
 tamen fit sine causa ex parte Dei, quia multò
 amplius pœnarum vel unico peccato merui-
 mus, quàm ipse nobis unquam in hoc mundo
 immittat. Quod si illi, quorum operâ hac in re
 Deus utitur, ex parte sua intermiscant peccata,
 uti sit in detractione aut injuria ex iracundia in
 nos coniecta; oportet ut in animo nostro pec-
 catum à nostra afflictione abstrahamus, atque
 illo illic ubi est relicto, nos præcipuè intenda-
 mus ipsi rei, quæ ex Dei mandato nos affligit,
 ut illam tanquam à Dei manu procedentem
 æquo animo toleremus.

Hac ratione se gessit virorum patientissi-
 mus Jobus, ubi omnibus bonis suis nudatus
 fuerat ab hominibus; horrendâ atque atro-
 cissimâ plagâ à planta pedis usque ad verti-
 cem capitis à Dæmonibus afflicto, ac deni-
 que tanquam impietissimus hominum incu-
 satus ab intimis amicis suis, qui ipsum conso-
 lari debuerant. A sola enim Dei manu afflictio-
 nem istam accepit, inquit: *Manus Dei Job. 19. 21.*
retigit me, neque ullatenus culpam coniecit in
 Diabolum vel etiam homines.

Bb

Ex-

*Exemplū
Iesu Chri-
sti*

Ioan. 18, 11

Excellentius hujus rei exemplum nobis dedit ipse Salvator noster Jesus Christus. Cū enim S. Petrus passioni illius resistere contendere ait ei: *Calicem, quem dedit mihi Pater, non bibam illum?* Ubi observandum est, ab ipso culpam non conjici in Sacerdotes, qui mortem ipsius machinati fuerant: neque in Judam, qui ipsum prodiderat; neque in Judæos, qui ipsum accusabant; neque in liētores, qui ipsum discruciabant; neque demum in Diabolos, qui ipsos instigabant, sed in omnibus his unice attendebat voluntatem æterni Patris sui. Idem quoque ad illius imitationem faciamus oportet quavis in adversitate, quæ nobis occurrit, ingrediendo, quantum possibile est, in Dei circa nos voluntatem,

*Quomodo hoc in exercitio virtus spei
exerceatur.*

Alter actus, quem hoc in exercitio intercurrere diximus, est firma spes in Deum, qua confidimus summam illius bonitatem peregre cuncta ad salutem nostram in quavis via, quam circa nos tenere voluerit, sicut potest ac vult, excellentissime procurandam directuram.

Potest, quia cum in creatione mundi de tenebris lumen eduxerit, difficilius ipsi non erit profectum nostrum spiritualem, atque internam perfectionem ex quibusvis casibus istis, quantumvis differentibus, elicere. E contra cum in omnibus agat secundum infinitæ sapientiæ suæ lumen; immensum in modum melius nobis cognoscit, quid utile nobis sit aut necessarium, Tametsi verò res videantur viis pure humanis

*Deus in
omnibus
rebus agit
secundum
infinitam
sapientiā.*